

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2018. december 6.*ⁱ

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A CCB európai uniós ábrás védjegy bejelentése – CB korábbi európai uniós ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – A megjelölések hasonlósága – A korábbi védjegy jóhírveve és fokozott megkülönböztető képessége – A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) – A 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondata és 76. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 94. cikke (1) bekezdésének második mondata és 95. cikkének (1) bekezdése)”

A T-665/17. sz. ügyben,

a **China Construction Bank Corp.** (székhelye: Peking [Kína], képviselik: A. Carboni és J. Gibbs solicitors),

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselet: J. Ivanauskas, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Groupement des cartes bancaires** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviseli: C. Herissay Ducamp ügyvéd),

az EUIPO első fellebbezési tanácsának a Groupement des cartes bancaires és a China Construction Bank közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2017. június 14-én hozott határozata (R 2265/2016-1. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök (előadó), L. Madise és R. da Silva Passos bírák,

hivatalvezető: R. Ükelytė tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2017. szeptember 27-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2017. november 28-án benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2017. december 4-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2018. június 28-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2014. október 14-én a felperes, a China Construction Bank Corp., az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést – az EUIPO előtti eljárás során tett árujegyzék-korlátozást követően – a védjegyekkel ellátható áruk és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 36. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „Banki szolgáltatások; pénzügyi értékbecslés (biztosítás, bankügyletek, ingatlan); finanszírozási szolgáltatások; hitelkártya- és bankkártya-szolgáltatások; értékmegőrzés; régiségbecslés; ügynöki tevékenység, garanciaszolgáltatások; vagyonkezelői szolgáltatások”.
- 4 2015. május 7-én a beavatkozó fél, a Groupement des cartes bancaires a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban említett szolgáltatásokra vonatkozóan történő lajstromozásával szemben.
- 5 A felszólalás többek között a 269415. számon 1999. november 12-én lajstromozott korábbi európai uniós ábrás védjegy alapul, amely a következőképpen néz ki meg:

- 6 A korábbi védjegy egyebek mellett a 36. osztályba tartozó, a következő leírásnak megfelelő szolgáltatásokra volt bejegyezve: „Biztosítás és finanszírozás, nevezetesen: pénzváltó ügynökségek; utazási csekkek és hitellevelek kibocsátása; pénzügyletek, valutaügyletek, bankügyletek; gondoskodási alapok; a bank- és pénzügyi folyamatok elektronikus úton történő kezelése; elektronikus pénztárcával kapcsolatos szolgáltatások; mágnescsíkot vagy chipet tartalmazó, előrefizetett, fizetési, hitel-, készpénz-, mágnes- és memóriakártyák kibocsátása és kezelése; nem elektronikus bankkártyák kibocsátása; mágnescsíkot vagy chipet tartalmazó kártyákkal történő készpénfelvételi szolgáltatások, pénzalapok elektronikus átutalása; elektronikus fizetési szolgáltatások; kártyás fizetési szolgáltatások; előrefizetett kártyákhoz kapcsolódó szolgáltatások; a kártyatulajdonosok részére bankjegykiadó automatákon keresztül nyújtott, pénzügyi ügyletekkel kapcsolatos szolgáltatások; a felek azonosításával és hitelesítésével kapcsolatos szolgáltatások; bármilyen távközlési eszköz útján nyújtott pénzügyi

információs szolgáltatások; a fizetés kártyaszámok alapján történő engedélyezése és elszámolása; biztonságos távfizetési szolgáltatások; pénzügyi információk, nevezetesen pénzügyi információk és adatok távgyűjtése”.

- 7 A felszólalás alátámasztásaként a felszólaló többek között a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglalt okra hivatkozott.
- 8 2016. október 4-én a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak azzal az indokolással, hogy fennáll az összetévesztés veszélye, és elutasította a lajstromozás iránti kérelmet.
- 9 2016. december 5-én a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) a felszólalási osztály határozata ellen fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz.
- 10 2017. június 14-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO első fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést.
- 11 A fellebbezési tanács egyebek mellett azt állapította meg, hogy az összetéveszthetőség értékelése szempontjából a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti érintett terület az Európai Unió területe, valamint hogy az érintett közönség részben szakemberekből és részben végső fogyasztókból vagy a nagyközönségből tevődik össze, amelyek figyelmének szintje az átlagnál magasabb (a megtámadott határozat 19. és 20. pontja). Ezt követően a „Jóhírnév” címszó alatt (a megtámadott határozat 22–25. pontja) a fellebbezési tanács úgy találta a beavatkozó fél által szolgáltatott számos bizonyíték alapján, hogy az érintett francia közönség a korábbi védjegyet a Groupement des Cartes Bancaires fizetési kártyáját meghatározó „CB” szóelemmel azonosítja, és a CB szóvédjegynek a 36. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában fennálló, a negyedik fellebbezési tanács a CCB/CB ügyben (R 944/2013-4. sz. ügy) 2014. augusztus 27-én hozott határozatában (a továbbiakban: a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozat) megállapított jóhírnevére hivatkozott.
- 12 A megjelölések összehasonlításával kapcsolatban a fellebbezési tanács megállapította, hogy a korábbi védjegy erősen stilizált jellege ellenére e védjegyet a „CB” nagybetűcsoportként érzékelik, és a bejelentett védjegy ábrás eleme kiegészítő jellegű a „CCB” nagybetűcsoportból álló domináns eleméhez képest (a megtámadott határozat 30. és 31. pontja). Ebből lényegében azt a következtetést vonta le, hogy az ütköző védjegyek között fennáll egy bizonyos vizuális hasonlóság (a megtámadott határozat 32. és 33. pontja). Miután úgy találta, hogy e védjegyek hangzásbeli szempontból az átlagosnál nagyobb mértékű hasonlóságot mutatnak, különösen mivel a bejelentett védjegy a korábbi védjegy betűit tartalmazza, és miután megállapította, hogy a fogalmi összehasonlítás nem lehetséges a két megjelölés jelentése nélkül, a fellebbezési tanács helybenhagyta a szóban forgó megjelölések közötti hasonlóság fennállására vonatkozóan a felszólalási osztály által tett megállapítást (a megtámadott határozat 34–36. pontja).
- 13 Miután rámutatott, hogy az érintett szolgáltatások azonossága nem képezi vita tárgyát, a fellebbezési tanács úgy találta, hogy figyelembe véve ezen azonosságot, a korábbi védjegy franciaországi jóhírnevét és a megjelölések hasonlóságát, az e megjelölések közötti különbségek és az érintett vásárlóközönség által tanúsított, az átlagosnál nagyobb fokú figyelem nem elegendő az összetéveszthetőség kizárásához a franciaországi célközönség képzetében (a megtámadott határozat 39. és 40. pontja). Hozzátette, hogy azon körülmény, hogy a védjegybejelentésben szereplő szolgáltatásokat a fogyasztók nem használják rendszeresen, növeli annak lehetőségét, hogy e fogyasztókat, még azokat is, akik fokozott figyelmet tanúsítanak, megtévesztik a védjegyek megjelenítéséről alkotott pontatlan emlékeik (a megtámadott határozat 41. pontja).

A felek kérelmei

- 14 A tárgyaláson történt és a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített lemondásokat követően, a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.
- 15 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 16 A beavatkozó fél, tekintettel a tárgyalás során nyújtott és a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített pontosításokra, azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 17 Keresetének alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első a 207/2009 rendelet 75. cikke második mondatának és 76. cikke (1) bekezdése első mondatának (jelenleg a 2017/1001 rendelet 94. cikke (1) bekezdésének második mondata és 95. cikke (1) bekezdésének első mondata) megsértésén, a második pedig a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén alapul.

A 207/2009 rendelet 75. cikke második mondatának és 76. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértésére alapított, első jogalapról

- 18 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megsértette azon kötelezettségét, mely szerint határozataihoz kizárólag olyan tényeket vehet alapul, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni (a 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondata) és azon kötelezettségét, mely szerint vizsgálatát a felek által előterjesztett tényállásra, bizonyítékokra és érvekre korlátozza (a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének első mondata), mivel a megtámadott határozatot a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozatra és arra alapította, hogy a 36. osztályba tartozó szolgáltatásokat nem veszik igénybe rendszeresen, noha sem e határozatra, sem e megállapításra nem hivatkoztak, azokat nem adták elő, sem nem bizonyították az EUIPO előtti eljárás során, és így a felperesnek nem volt alkalma azokkal kapcsolatban észrevételeket tenni.
- 19 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban az EUIPO a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.
- 20 E rendelkezés az EUIPO által végzett vizsgálatot két szempontból is korlátozza. Egyfelől, az EUIPO határozatainak ténybeli alapjára, azaz azokra a tényekre és bizonyítékokra vonatkozik, amelyekre e határozatok jogosan alapíthatóak, másfelől e határozatok jogi alapjára, azaz azokra a rendelkezésekre vonatkozik, amelyeket az ügyet tárgyaló joghatóságnak alkalmaznia kell. Ily módon, amikor a

fellebbezési tanács valamely felszólalási eljárást lezáró határozat elleni fellebbezést bírál el, határozatát csak az érintett fél által felhozott viszonylagos kizáró okokra, illetve az e fél által arra vonatkozólag előterjesztett tényekre és bizonyítékokra alapíthatja (lásd: 2005. október 27-i Éditions Albert René kontra OHIM ítélet – Orange (MOBILIX), T-336/03, EU:T:2005:379, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 21 A 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondata értelmében az EUIPO határozatai csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.
- 22 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy jóllehet a meghallgatáshoz való jog, amint az a 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondatából következik, kiterjed valamennyi olyan ténybeli vagy jogi elemre, továbbá bizonyítékokra, amelyek a határozat alapját képezik, az nem alkalmazandó az igazgatási szerv által elfogadni kívánt végleges álláspontra. Ezért a fellebbezési tanács nem köteles a felperest meghallgatni a végleges álláspontjának részét képező ténybeli értékelésről. Az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy nem minősül a 207/2009 rendelet 75. cikke megsértésének az, hogy az egyik fél nem nyilatkozhatott azokról az állításokról, amelyek nem a megtámadott határozat önálló indokának minősülnek, hanem a fellebbezési tanács összetéveszthetőséggel összefüggő általános okfejtésének részét képezik, ugyanakkor az említett fél nyilatkozhatott a határozat alapját képező, a megjelölések hasonlóságával kapcsolatos indokokról (lásd: 2008. január 23-i Demp kontra OHIM – Bau How [BAU HOW] ítélet, T-106/06, nem tették közzé, EU:T:2008:14, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 A jelen ügyben, először is a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozatot illetően rá kell mutatni arra, az EUIPO és a beavatkozó fél nyomán, hogy ez utóbbi hivatkozott az említett határozatra, és azt benyújtotta felszólalásának alátámasztására (a felszólalást alátámasztó 2015. november 10-i észrevételek), továbbá válaszul a felperesnek a felszólalási osztály határozatával szemben benyújtott keresetére (2017. február 17-i észrevételek).
- 24 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács a jelen esetben érvényesen vette alapul a jogvita egyik fele által hivatkozott ezen adatot. Hozzá kell tenni, hogy amennyiben csak a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozatra hivatkoztak, és nem az e határozat alapjául szolgáló eljárás során benyújtott valamennyi bizonyítékra, a fellebbezési tanács jogosan szorítkozott a korábbi védjegy jóhírnevével kapcsolatos saját értékelésének alátámasztása érdekében az említett határozatban foglalt értékelés következtetésére való hivatkozásra.
- 25 Ebből szükségképpen az is következik, hogy a felperesnek módjában állt a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozattal kapcsolatos álláspontját érdemben ismertetni, mind a felszólalással kapcsolatos észrevételeiben, mind a fellebbezési tanács előtt a felszólalási osztály határozatával szemben benyújtott keresetében, amely utóbbi határozat indoklása megemlíti a CCB/CB határozatot. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperes annál is inkább egyértelműen állást foglalhatott a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozat kapcsán, beleértve az ott figyelembe vett valamennyi elemet, minthogy félként szerepelt az említett határozat elfogadásához vezető eljárásban.
- 26 Hozzá lehet tenni, hogy még ha a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozattal kapcsolatos ezen állásfoglalási lehetőségek elégtelennek is bizonyulnának a felperes meghallgatáshoz való jogának tiszteletben tartása szempontjából, a megtámadott határozat attól még nem jogellenes (lásd ebben az értelemben: 2015. július 15-i Australian Gold kontra OHIM – Effect Management & Holding [HOT] ítélet, T-611/13, EU:T:2015:492, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanis, amint megállapításra kerül majd az alábbi 47. pontban, mivel a fellebbezési tanácsnak a korábbi védjegy franciaországi jóhírnevével kapcsolatos megállapításai a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozat értékelésétől függetlenül megalapozottak, a

szóban forgó közigazgatási eljárás nem zárulhatott volna más eredménnyel, ha a felperesnek lehetősége lett volna nyilatkozatot tennie e határozattal kapcsolatban a beavatkozó félnek a felperes fellebbezési tanács előtt benyújtott keresetére válaszul tett észrevételeit követően.

- 27 Másodszor, a bejelentéssel érintett, a 36. osztályba tartozó szolgáltatások rendszeres igénybevételének hiányát illetően mindenképpen el lehet ismerni, a felperes nyomán, hogy e megállapításra önmagában nem hivatkoztak a fellebbezési tanács előtt, sem nem támasztották alá bizonyítékokkal a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárásban.
- 28 Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó megállapítás nem minősül sem a megtámadott határozat ténybeli alapjának a fenti 20. pontban említett ítélkezési gyakorlat értelmében, sem a megtámadott határozat „önálló indokának” a fenti 22. pontban említett értelemben véve. Amint arra az EUIPO találóan rámutat, a szóban forgó szolgáltatások rendszeres igénybevételének hiányával kapcsolatos megállapítás jelen esetben a fellebbezési tanács azon megfontolásához kötődik, amely szerint az érintett fogyasztók tökéletlen képet őriznek az emlékezetükben a szóban forgó védjegyről, amely megfontolással kapcsolatban ki kell emelni ráadásul, hogy az azon általánosan elfogadott, ritka lehetőségeken alapul, amelyek során közvetlenül összehasonlíthatók a védjegyek, és hogy e megfontolást jelen esetben csak megerősíti az érintett szolgáltatások igénybevételének csekély mértékű rendszeressége (lásd ebben az értelemben: 2002. október 23-i Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto [Fifties] ítélet, T-104/01, EU:T:2002:262, 28. pont; 2008. szeptember 17-i FVB kontra OHIM – FVD [FVB] ítélet, T-10/07, nem tették közzé, EU:T:2008:380, 29. és 56. pont).
- 29 Következésképpen, azzal, hogy a fellebbezési tanács a szóban forgó szolgáltatások rendszeres igénybevételének hiányát vette alapul, egyfelől nem lépte túl vizsgálata ténybeli alapjának korlátait, másfelől nem volt köteles a felperest a szóban forgó megállapításról meghallgatni.
- 30 A fentiekből következik, hogy a 207/2009 rendelet 75. cikke második mondatának és 76. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértésére alapított jogalapot mindenképpen el kell utasítani.

A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapról

- 31 A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint a védjeggyel megjelölt áruk vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Egyébiránt a 207/2009 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja) értelmében korábbi védjegy az olyan európai uniós védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napja.
- 32 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint fennáll az összetéveszthetőség, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni, az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésekről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a jelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd: 2003. július 9-i Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ítélet, T-162/01, EBHT, EU:T:2003:199, 30–33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 33 A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy az ütköző védjegyek azonosak vagy hasonlóak legyenek, és hogy az általuk jelölt áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak legyenek. Ezek kumulatív feltételek (lásd: 2009. január 22-i Commercym kontra OHIM – easyGroup IP Licensing [easyHotel] ítélet, T-316/07, EU:T:2009:14, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Az, hogy az átlagfogyasztó a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében miként észleli a védjegyet, meghatározó szerepet játszik az összetéveszthetőség átfogó értékelése során (lásd: 2007. június 12-i OHIM kontra Shaker ítélet, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 A jelen ügyben a felperes nem vitatja a fellebbezési tanács azon megállapítását, hogy az érintett vásárlóközönség szakemberekből és a nagyközönségből áll, akik fokozott figyelmet tanúsítanak (a megtámadott határozat 19. pontja). Ezt a megfontolást különösen a szóban forgó szolgáltatások jellegére tekintettel el kell ismerni (lásd ebben az értelemben: 2015. június 10-i AgriCapital kontra OHIM – agri.capital [AGRI.CAPITAL] ítélet, T-514/13, EU:T:2015:372, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 A felperes nem vitatja az érintett területnek a fellebbezési tanács által az összehasonlíthatóság értékelése céljából történő meghatározását (a megtámadott határozat 20. pontja) sem, amely szerint az érintett terület az Unió területe, emlékeztetve arra, hogy elegendő, ha a viszonylagos kizáró ok csak az Unió egy részében áll fenn (lásd: 2006. december 14-i Mast-Jägermeister kontra OHIM – Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és más] ítélet, T-81/03, T-82/03 és T-103/03, EU:T:2006:397, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 Ezzel szemben a felperes vitatja a fellebbezési tanácsnak a korábbi védjegy megkülönböztető képességével és az ütköző megjelölések közötti hasonlósággal kapcsolatos értékelését, továbbá az összetéveszthetőségnek a jelen ügyben végzett átfogó értékelését.

A korábbi védjegy megkülönböztető képességéről

- 38 A felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács a jóhírnévvel kapcsolatos, a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozatban kifejtett következtetésekre alapította a korábbi védjegy megkülönböztető képességére vonatkozó értékelését, noha e határozatban a korábbi védjegytől eltérő védjegyről volt szó. Azt is kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács nem azonosította azokat a szolgáltatásokat, amelyek tekintetében úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjegy jóhírnévnek örvend, és úgy véli, hogy a benyújtott bizonyítékok alapján nem igazolható a jóhírnév a korábbi védjeggyel ellátott valamennyi szolgáltatás tekintetében. Végül a felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács a korábbi védjegy jóhírnevét vette alapul, noha az összetéveszthetőség értékelése szempontjából egyedül az lenne releváns, hogy rendelkezik-e fokozott megkülönböztető képességgel.
- 39 Meg kell állapítani, először is, amint azt az EUIPO helytállóan kiemeli, hogy a „jóhírnév” és a „fokozott megkülönböztető képesség” szorosan összefügg. Az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik ugyanis, hogy a korábbi védjegy jóhírneve hozzájárulhat ennek fokozott megkülönböztető képességéhez, ennél fogva növelheti az e védjegy és a bejelentett védjegy közötti összetéveszthetőséget (2003. november 4-i Díaz kontra OHIM – Granjas Castelló [CASTILLO] ítélet, T-85/02, EU:T:2003:288, 44. pont; 2012. március 27-i Armani kontra OHIM – Del Prete [AJ AMICI JUNIOR] ítélet, T-420/10, nem tették közzé, EU:T:2012:156, 33. pont). Adott védjegy fokozott megkülönböztető képességet szerezhet jóhírneve folytán is (lásd ebben az értelemben: 2011. május 19-i PJ Hungary kontra OHIM – Pepekillo [PEPEQUILLO] ítélet, T-580/08, EU:T:2011:227, 91. pont; 2015. október 7-i Panrico kontra OHIM – HDN Development [Krispy Kreme DOUGHNUTS] ítélet, T-534/13, nem tették közzé, EU:T:2015:751, 60. pont).

- 40 Az ítélezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy a védjegy jóhírneve és fokozott megkülönböztető képessége között inkább mértékbeli, semmint jellegbeli különbség van. Az ítélezési gyakorlatban megállapítást nyert ugyanis egyfelől, hogy a védjegy piacon való ismertségéből következő, átlagosnál nagyobb megkülönböztető képesség megléte szükségszerűen feltételezi, hogy ezen védjegy legalább az érintett vásárlóközönség jelentős része előtt ismert, anélkül hogy szükségszerűen jóhírnévnek örvendene a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése) értelmében (lásd: 2006. július 12-i Vitakraft-Werke Wührmann kontra OHIM – Johnson’s Veterinary Products [VITACOAT] ítélet, T-277/04, EU:T:2006:202, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat). A Bíróság úgy ítélte meg másrészt, hivatkozva az 1999. szeptember 14-i General Motors ítéletre (C-375/97, EU:C:1999:408, 26. és 27. pont) a jóhírnév vonatkozásában, hogy a használatból eredő fokozott megkülönböztető képesség megszerzésének értékelése szempontjából releváns tényezők ugyanazok, mint a jóhírnév értékelésénél figyelembe veendő, azaz különösen a védjegy piaci részesedése, az intenzitás, a védjegy használatának földrajzi kiterjedése és tartama, a vállalkozás által a védjegy reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentősége (2006. július 12-i VITACOAT ítélet, T-277/04, EU:T:2006:202, 35. pont).
- 41 Ebből következik, hogy annak mérlegelése során, hogy a korábbi védjegy fokozott megkülönböztető képességgel rendelkezik-e, a fellebbezési tanács helyesen támaszkodott a beavatkozó fél által a jóhírnév igazolása érdekében hivatkozott bizonyítékokra.
- 42 A megtámadott határozatból következik, és a felek által elismert, hogy a fellebbezési tanács a korábbi védjegy franciaországi jóhírnevével kapcsolatos következtetését mind a jóhírnév igazolása céljából a beavatkozó fél által szolgáltatott, a megtámadott határozat 22–24. pontjában ismertetett és elemzett bizonyítékokra, mind a negyedik fellebbezési tanács által hozott, a megtámadott határozat 25. pontjában említett CCB/CB határozatra alapította.
- 43 A felperes vitatja a korábbi védjegy jóhírneve értékelésének e két alapját.
- 44 Ami a korábbi védjegy franciaországi jóhírnevének igazolását szolgáló bizonyítékok értékelését illeti, pontosítani kell, hogy a felperes nem vitatja, hogy e bizonyítékokból megállapítható ilyen jóhírnév a 36. osztályba tartozó bizonyos szolgáltatások tekintetében. A felperes mindössze azt kifogásolja, hogy nem azonosították a 36. osztályba tartozó érintett szolgáltatásokat, valamint azt, hogy nem állapították meg a korábbi védjegy fokozott megkülönböztető képességét az említett szolgáltatások összessége tekintetében.
- 45 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a korábbi védjegy megkülönböztető képességének értékelését el kell végezni az általa megjelölt árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban, amely áruk és szolgáltatások a bejelentett védjeggyel való összetéveszthetőség forrásai lehetnek az e védjeggyel ellátott árukkal és szolgáltatásokkal való azonosságuk vagy hasonlóságuk okán. Jelen esetben a megtámadott határozat 7. pontjából, amely e tekintetben átveszi a felszólalási osztály határozatát, az következik, hogy a védjegybejelentéssel érintett szolgáltatásokat a korábbi védjeggyel ellátott, „pénzügyletekkel, valutaügyletekkel, bankügyletekkel” kapcsolatos szolgáltatásokkal azonosnak tekintették (lásd még a megtámadott határozat 37. és 39. pontját), amivel egyet kell érteni. A fellebbezési tanácsnak nem kellett tehát megállapítania a korábbi védjegy fokozott megkülönböztető képességét az említett védjeggyel ellátott, a 36. osztályba tartozó szolgáltatások összessége tekintetében. Ezért, amint az a megtámadott határozatból kitűnik (4., 22. és 23. pont), és amint az EUIPO megerősítette a tárgyaláson, a fellebbezési tanács jogosan vizsgálta a „pénzügyletek, valutaügyletek, bankügyletek” kapcsán a korábbi védjegy jóhírnevét.
- 46 Ezen túlmenően, a felperes annak állítására szorítkozik, hogy a felszólalási eljárás során előterjesztett bizonyítékok nem igazolják a korábbi védjegy „pénzügyletek, valutaügyletek, bankügyletek” tekintetében történő használatát, és ehhez további pontosítás nélkül a beavatkozó fél által a felszólalásának alátámasztása érdekében hivatkozott észrevételekre utal vissza. Az ilyen elemek azonban nem kérdőjelezhetik meg a korábbi ábrás megjelöléssel ellátott, forgalomban lévő kártyák

száma (2014-ben több mint 62 millió) és az e kártyákkal teljesített tranzakciók száma (2014-ben több mint 10 milliárd) tekintetében, valamint a francia kifizetési rendszerben és a bankkártyás tranzakciók Franciaországban történő átírányításában a (bizonyos dokumentumokban a „Groupement des cartes bancaires CB”-ként megjelenő) beavatkozó fél által betöltött jelentős szerep tekintetében a beavatkozó által szolgáltatott adatokat, amelyekből a fellebbezési tanács helyesen következtetett a korábbi védjegy fenti szolgáltatások tekintetében történő használatának intenzitására, valamint az érintett francia fogyasztók általi ismertség szükséges mértékére, és ebből kiindulva a védjegy franciaországi jóhírnevére (a megtámadott határozat 22–24. pontja) (lásd még a fenti 40. pontot).

- 47 Így, mivel a megtámadott határozat ezen indokai önmagukban is indokolhatják a fellebbezési tanácsnak a korábbi védjegy franciaországi jóhírnevével kapcsolatos következtetését, a megtámadott határozatnak a negyedik fellebbezési tanács által hozott CCB/CB határozaton alapuló indokolását esetlegesen érintő hibák semmi esetre sem befolyásolják ezt a következtetést. Mindenképpen el kell tehát utasítani, mint hatástalanokat, azon érveket, amelyekben a felperes a megtámadott határozat e határozatra hivatkozó indokolását kifogásolja.
- 48 A fentiek összességéből következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen értékelte a megtámadott határozatban a korábbi védjegy megkülönböztető képességét, valamint különösen hogy a felperes által az e kifogás alátámasztására előadott érvek nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék azon megállapítást, mely szerint a korábbi védjegy Franciaországban jóhírnévnek örvendett.

A megjelölések hasonlóságáról

- 49 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy létezik egy bizonyos vizuális hasonlóság az ütköző megjelölések között, mivel tévesen vette figyelembe a korábbi védjegy jóhírnevét e hasonlóság értékelése során, minthogy e korábbi védjegyet úgy vizsgálta, mintha az CB szóvédjegy lenne, és a bejelentett védjegy vizsgálatát annak „ccb” szóelemére összpontosította, anélkül hogy annak ábrás elemére tekintettel lett volna. Ezenkívül úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a megjelölések hangzásukat illetően az átlagosnál nagyobb mértékben hasonlóak, mivel az ilyen rövid megjelölések esetén egyetlen betű hozzáadásából eredő különbséget azonnal jelentősnek lehet érzékelni. Következésképpen, a felperes szerint, tekintettel arra, hogy a fogalmi hasonlóság nem befolyásolja a hasonlóság átfogó értékelését, és arra, hogy az ábrás védjegyek összehasonlítása esetén milyen jelentősége van a vizuális hasonlóságnak, a fellebbezési tanácsnak jelen ügyben legfeljebb azt kellett volna megállapítania, hogy a megjelölések között igen csekély hasonlóság áll fenn.
- 50 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően az összetéveszthetőség átfogó értékelésének a megjelölések által keltett összbenyomáson kell alapulnia, figyelembe véve többek között megkülönböztető és meghatározó jegyeiket (lásd: 2003. október 14-i Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ítélet, T-292/01, EU:T:2003:264, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Amint a felperes jogosan állítja, valóban el kell különíteni egy összetett védjegy adott eleme megkülönböztető képességének értékelését, amely arra vonatkozik, hogy ez az elem meghatározó lehet-e a védjegy keltette összbenyomás szempontjából, valamint a korábbi védjegy megkülönböztető képességének elemzését, amely az e védjegy számára biztosított oltalom terjedelmével függ össze. Egy összetett védjegy adott elemének megkülönböztető képességét a megjelölések hasonlósága értékelésének szakaszától vizsgálják, és a korábbi védjegy megkülönböztető képességének mértéke az egyik figyelembe veendő tényező az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél (lásd ebben az értelemben: 2006. április 27-i L'Oréal kontra OHIM végzés, C-235/05 P, nem tették közzé, EU:C:2006:271, 43. pont; 2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítélet, C-552/09 P, EU:C:2011:177, 58. pont). Ezenfelül, amennyiben egy védjegy megkülönböztető képességgel rendelkezik, ezt a

képességet a védjegy egészének kell tulajdonítani, és nem automatikusan minden alkotóelemének (lásd ebben az értelemben: 2014. december 3-i Max Mara Fashion Group kontra OHIM – Mackays Stores [M & Co.] ítélet, T-272/13, nem tették közzé, EU:T:2014:1020, 61. pont; 2017. július 14-i Certified Angus Beef kontra EUIPO – Certified Australian Angus Beef [CERTIFIED AUSTRALIAN ANGUS BEEF] ítélet, T-55/15, nem tették közzé, EU:T:2017:499, 22. pont).

- 52 Mindazonáltal nem zárható ki, hogy egy védjegy fokozott megkülönböztető képességét figyelembe lehessen venni annak egy részletes elemzést követő megállapítása érdekében, hogy a védjegy egyik eleme megkülönböztető képességgel rendelkezik. A megjelölés fokozott megkülönböztető képessége és még inkább jóhírneve szerepet játszhat a szóban forgó megjelölés adott alkotóeleme megkülönböztető képességének meghatározásában, mivel az érintett áruk és szolgáltatások, valamint egy meghatározott vállalkozás között e megjelölés által megteremtett kapcsolat jelentős ismertsége befolyásolhatja a szóban forgó megjelölés különböző alkotóelemei közötti kapcsolatok észlelését, különösen adott alkotóelemek más alkotóelemekhez viszonyított fokozottabb megkülönböztető képességét.
- 53 Igaz, hogy a 2015. november 12-i CEDC International kontra OHIM – Fabryka Wódek Polmos Łañcut (WISENT) ítéletben (T-449/13, nem tették közzé, EU:T:2015:839, 65. pont), amelyre a felperes mind írásbeli beadványaiban, mind a tárgyalás során hivatkozott, a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a korábbi védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve ténylegesen és önmagukban is olyan releváns tényezők, amelyeket az összetéveszthetőség megléte szempontjából értékelni kell (lásd még a fenti 51. pontot). Ebből az ítéletből azonban nem lehet arra következtetni, hogy nem lehet figyelembe venni a korábbi védjegy fokozott megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét a védjegy alkotóelemei megkülönböztető képességének meghatározása érdekében, amely meghatározás a megjelölések hasonlóságának értékelésénél veendő figyelembe (lásd a fenti 50. pontot). Ez annál is inkább igaz, mivel a 2015. november 12 -i WISENT ítéletben (T-449/13, nem tették közzé, EU:T:2015:839, 66. pont) a Törvényszék maga is nyitva hagyta e figyelembevétel lehetőségét, minthogy annak megállapítására szorított, hogy az EUIPO nem volt köteles arra az említett ügy körülményei között, hogy figyelembe vegye a korábbi védjegy fokozott megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét a megjelölések összehasonlítása során.
- 54 Ennek megfelelően a jelen ügyben a fellebbezési tanács jogosan vehette alapul a korábbi védjegy franciaországi jóhírnevét, és ennél fogva az e védjegy által a Groupement des cartes bancaires CB betűszóval meghatározott bankkártyáival megteremtett kapcsolat ismeretének jelentőségét, és abból joggal következtetett arra, hogy az érintett fogyasztók e tagállamban a korábbi védjegyet úgy észlelik, hogy az a CB megjelölésből álló szóelem (a megtámadott határozat 30. pontja).
- 55 Ezért tehát mindenképpen közömbös, hogy egy korábbi határozatban (az R 149/2004–1 ügyben hozott 2004. november 15-i határozat) az első fellebbezési tanács egy Franciaországot nem tartalmazó érintett területet alapul véve és a szóban forgó ügyben a védjegybejelentés tárgyát képező korábbi védjegy jóhírnevének figyelmen kívül hagyásával úgy ítélte meg, hogy az érintett fogyasztók ezt a védjegyet nem a „C” és „B” nagybetűk megjelenéseként észlelik.
- 56 Meg kell jegyezni ezenkívül, hogy amikor a korábbi védjegy franciaországi jóhírnevéből levonta azt a következtését, hogy a tagállam érintett fogyasztói CB megjelölésként észlelik a korábbi védjegyet, a fellebbezési tanács e megállapítást a teljesség kedvéért tette, amint arra az „egyébiránt” határozószó utal, miután kifejtette, hogy e védjegy stilizálása miként fogható fel úgy, hogy a „cb” szóelemet alkotja (a megtámadott határozat 30. pontja).
- 57 Márpedig, a fenti 55. pontban említett határozatra alapított, ugyanazon pontban elutasított érvétől eltekintve a felperes nem terjesztett elő olyan érvet, amely alkalmas arra, hogy megkérdőjelezze ezt az elemzést.
- 58 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen végezte el az ütköző megjelölések összehasonlítását elsődlegesen a korábbi védjegy „cb” szóeleme alapján.

- 59 A fellebbezési tanács azt is helyesen ítélte meg – és nem hivatkozott arra az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a bejelentett védjegy szóeleme főszabály szerint nagyobb megkülönböztető képességgel rendelkezik, mint a védjegy ábrás eleme abban az esetben, ha a védjegy szóelemből és ábrás elemből is áll, amit a felperes kifogásolt –, hogy a bejelentett védjegy leginkább megkülönböztető és meghatározó eleme, amelyet a korábbi védjeggyel össze kell vetni, a „ccb” szóelem.
- 60 Ugyanis, ellentétben azzal, amit a felperes lényegében állít, a bejelentett védjegy ábrás eleme nem meghatározó és nem megkülönböztető eleme e védjegynek. Egyfelől nem meghatározó a védjegy szempontjából sem méretét, amely a szóelemével egyező, sem a védjegyen belüli elhelyezkedését tekintve. Éppen ellenkezőleg, amint azt a fellebbezési tanács jogosan megállapította a megtámadott határozat 31. pontjában, mivel az ábrás elem a második „C” nagybetű felett helyezkedik el, ezt a betűt emeli ki, annál is inkább, mert stilizált „c” betű benyomását keltheti. Másfelől, tekintettel a jelen ügyben érintett fogyasztókra, és amint az EUIPO arra rámutatott, a bejelentett védjegy ábrás eleme nem érthető úgy, mint az általa állítólag szimbolizált kínai kifejezés. Ehelyett, tekintettel az őt alkotó egyszerű geometriai formákra, azaz egy kör belsejében megjelenő négyzetre, inkább úgy értékelhető, hogy a „CCB” szóelemet díszíti, amely tekintetében megfigyelhető, hogy a felperes nevének kezdőbetűiből áll, és ezáltal igazolja, hogy az érintett szolgáltatások a szóban forgó vállalkozástól származnak, ami a megkülönböztető képesség fogalmának jellemzője.
- 61 Ebből következik, hogy vizuális szempontból a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy bizonyos fokú hasonlóság áll fenn az ütköző megjelölések között. Tekintettel a megjelölések fenti 54. és 60. pontban meghatározott megkülönböztető elemeire, meg kell állapítani, hogy a közös „CB” nagybetűcsoporthoz kötődő hasonlósági elemeket nem ellensúlyozzák a „C” betű bejelentett védjegyhez történő hozzáadásából és a két megjelölés eltérő ábrás elemeiből eredő különbségek.
- 62 Hasonlóképpen, hangzásbeli szempontból a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy magas fokú hasonlóság áll fenn az ütköző megjelölések között. Figyelemmel ugyanis a megjelölések megkülönböztető elemeire és azok – felperes által is elfogadott – betűnkénti kiejtésére, úgy kell tekinteni, hogy a két megjelölés kiejtése nagyon hasonló, és csak a „c” betű ismétlődik a bejelentett védjegy szóelemének kiejtésékor. A felperes állításával ellentétben ez az ismétlődés nem teszi lehetővé a jelen eset azzal való összehasonlítását, amikor a megjelölés az ütköző megjelölésekben közös két betűtől különböző harmadik betűvel egészül ki. Ezenkívül rá kell mutatni arra, szintén ellentétben a felperes állításával, hogy a fellebbezési tanács egyáltalán nem hivatkozott a korábbi védjegy jóhírnevére annak megállapításakor, hogy a „c” betű bejelentett védjegyben történő megismétlődése kiejtési hibának észlelhető (a megtámadott határozat 34. pontja).
- 63 Ebből következik – tekintettel arra egyébként, hogy nem lehetséges a fogalmi összehasonlítás, amit a felperes nem vitat –, hogy a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy az ütköző megjelölések hasonlóak.
- 64 Ugyanez igaz, a felperes állításaival ellentétben, akkor is, ha döntő jelentőséget tulajdonítottak volna a vizuális összehasonlításnak, mivel a fenti 61. pontból az következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy bizonyos mértékű vizuális hasonlóság áll fenn az ütköző megjelölések között.

Az összetéveszthetőség átfogó értékeléséről

- 65 A felperes úgy érvel, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a jelen esetben fennáll az összetéveszthetőség veszélye, tekintettel a fellebbezési tanács által a korábbi védjegy megkülönböztető képességének értékelését, illetve a szóban forgó megjelölések összehasonlítását illetően elkövetett hibákra. Hozzáteszi, hogy a fellebbezési tanács egyfelől az összetéveszthetőség átfogó értékelését tévesen úgy végezte el, hogy adottnak vette e veszély fennállását, és másfelől tévesen vette figyelembe a 36. osztályba tartozó szolgáltatások rendszeres igénybevétele hiányának megállapítását.

- 66 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében, az összetéveszthetőség átfogó értékelése bizonyos kölcsönös függőséget feltételez a figyelembe vett tényezők, és különösen a védjegyek és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között. Így a jelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (1998. szeptember 29-i Canon ítélet, C-39/97, EU:C:1998:442, 17. pont; 2006. december 14-i Mast-Jägermeister kontra OHIM – Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és társai] ítélet, T-81/03, T-82/03 és T-103/03, EU:T:2006:397, 74. pont).
- 67 A jelen esetben a fellebbezési tanács figyelembe vette a fentieket (lásd különösen a fenti 48. és 63. pont), és helytállóan következtetett az érintett szolgáltatásoknak – a felperes által nem vitatott – azonos mivolta, a korábbi védjegy franciaországi jóhírneve, valamint az ütköző megjelölések hasonlósága alapján az összetéveszthetőség fennállására (a megtámadott határozat 39. és 40. pontja).
- 68 Hozzá kell fűzni, hogy e következtetést nem kérdőjelezhetik meg a fellebbezési tanács által a 36. osztályba tartozó szolgáltatások rendszeres használatának hiányával kapcsolatban tett megállapítással szembeni kifogások. Ugyanis még azt feltételezve is, amint azt a felperes teszi, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy e szolgáltatásokat nem veszik rendszeresen igénybe, és tévesen vette figyelembe a rendszeres használat e hiányát, emlékeztetni kell arra, hogy e megállapítás csupán mellékes indokként megerősíti azon általános megállapítást, mely szerint az érintett vásárlóközönség tökéletlen képet őriz az emlékezetében a védjegyekről (lásd a fenti 28. pont), amely megállapítást a felperes végeredményben nem vitat.
- 69 Egyébiránt a felperes állításával ellentétben, a fellebbezési tanács nem azon feltételezésből kiindulva vont le az összetéveszthetőség fennállásával kapcsolatos következtetést, hogy a bejelentett védjegy használata szinte szükségszerűen az összetévesztés veszélyét vonná maga után, amit csak a megjelölések és a szolgáltatások közötti hangsúlyosabb különbségek vagy a korábbi védjegy megkülönböztető képességének csekélyebb mivolta zárhatja ki. Ez az érv ugyanis a megtámadott határozat 39. pontjának téves értelmezésén alapul. Annak megállapításával, hogy a megjelölések közötti különbségek és az érintett vásárlóközönség figyelmének szintje nem teszi lehetővé a szolgáltatások azonos mivoltából, a korábbi védjegy jóhírnevéből és a megjelölések hasonlóságából eredő összetéveszthetőség kizárását, a fellebbezési tanács egy ilyen feltételezésből indult ki, hanem egyszerűen elvégezte az összetéveszthetőség átfogó értékelését, amely magában foglalja annak kérdését, hogy a jelentős hasonlósági tényezőket ellensúlyozzák-e kevésbé jelentős hasonlósági tényezők vagy különbözőségi tényezők (lásd a fenti 66. pont).
- 70 Következésképpen a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja megsértésére alapított jogalapot, és így a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 71 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az EUIPO és a beavatkozó fél kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék a China Construction Bank Corp.-ot kötelezi a költségek viselésére.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. december 6-i nyilvános ülésen.

Aláírások

i — A jelen szöveg 39. és 41. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.